

Sessió núm. 41.2 / Ple / 3.10.01

Doc. q:\d18\transcri\ple\41_2\06000002

Fitxer 02

Elisenda

...en aquest sentit. Mirarem d'escatir-ho i explicar-ho millor en el proper debat.

Estem ja a l'equador de la legislatura, el balanç de la gestió és fortament negatiu, i en la nostra opinió l'incapacitat el Govern, perdó, de forma ben significativa per defensar els interessos del país i per resoldre els problemes concrets dels ciutadans i de les ciutadanes de Catalunya.

En primer lloc, senyor president, el seu Govern ha perdut la credibilitat, i en segon lloc vostès no han aconseguit per a Catalunya ni més poder, ni més diners. El seu Govern té com a normes d'actuació permanent la inestabilitat i la provisionalitat. Mai no havien vist caps canvis de Govern; he estat comptat els consellers afectats, entrada i sortida, i són una bona colla, i encara n'hi haurà més. L'anunci sovintejat de nous canvis afecta, sens dubte, jo crec, la credibilitat dels consellers en situació provisional. Recordem que encara hi ha una remodelació pendent, i em pregunto si existeix enlloc com aquí o tant com aquí un Govern provisional permanent. El president Pujol va declarar que ell ja no governava tant com abans, i aleshores no sabem ben bé qui dirigeix i qui coordina. Ho sabrem algun dia?

Tenim la impressió que els canvis de Govern no responen a l'interès de millorar la gestió concreta, sinó a necessitats de restablir els equilibris entre els partits que componen la coalició. La crisi del passat gener va veure més un canvi radical en la forma de governar, es creava la Conselleria en cap i el president ens deia que volia centrar la seva tasca en les grans reflexions de futur i la presència espanyola internacional de Catalunya. Ja havia dit moltes vegades, senyor president, que crec que aquest paper vostè el sap fer i l'ha de fer, però coincideixo també amb vostè, senyor president, en què la seva etapa de governant ha passat. Del que sí que discutim és que aquest canvi radical en la forma de governar exigia molta més, molt més que la redacció a corre-cuita d'un decret de delegació temporal permanent; temporal diu la Llei, senyor conseller de Justícia, i és temporal permanent perquè dura fins al final. Exigia una llei, o si es vol la modificació de la gent, i un referendament parlamentari, però no ens en entretinguem amb això, perquè al cap i a la fi, president Pujol, permeti'm que li digui, l'any Mas ha estat molt pitjor que l'any Pujol. L'any 2001 ha estat pitjor que l'any 2000.

L'any 2000, tot i que vostès no governaven gaire, i els hi reclamàvem que ho fessin era el primer any, i això tenia la seva lògica i tinc experiència d'això, es va caracteritzar tot mateix per una voluntat d'acords institucionals en grans temes, recordem l'audiovisual, o l'ordenació territorial. L'any 2001 no sols no es cerquen acords, ni tan sols les converses anunciades per vostè sobre immigració que no s'han produït, sinó que els acords del 2000

es tiren enrere, com hem vist amb l'ordenació territorial i com estem veient en temes de l'audiovisual. Això sí, des que tenim conseller en cap, veiem més contractes d'assessorament d'imatge, més despesa propagandística i més enquestes al servei del Govern.

I, en canvi, no hem vist la voluntat d'esmena, la manca de transparència del Govern pel que fa a les irregularitats i casos de corrupció que s'han anat coneixent en aquells dos anys, que es treballa el cas Turisme o el cas (Oled ?). De fet, president, mai no hem sentit cap manifestació d'autocrítica davant de fets com aquests. Hi ha hagut bastants en els darrers vint anys. Per elevar la moral pública no cal tan sols treballar per impedir que succeeixin casos com aquests, cal també reconèixer els errors quan es produeixen i extreure'n les adequades conseqüències.

En resum, vostès no han aconseguit per Catalunya ni més poder, ni més diners, i això del nucli del seu compromís programàtic, senyor president. Ni una cosa ni l'altra, i si m'apuren ni poder, ni diners, ni massa respecte. El com qualificarem el vergonyós episodi de les plaques de matrícula, que fa que succeeixi en aquest país alguna cosa que no succeeix a Itàlia o a la República Federal Alemanya, amb tots els cotxes porten els seus distintius autonòmic i ciutadans. Aquí ara tornarem, haurem de tornar a fer la lluita per la gira de Girona, que va ser una lluita quasi èpica. Com qualificar la necessitat de donar xecs en blanc a pressupostos que ni tan sols es coneixen? Vostès ja han dit que sí, en el pressupost general de l'Estat que encara no coneixen del tot.

Com pot ser el pacte humiliant per vostès com a força política per a vostès com a Govern i per a la Generalitat com a màxima institució del país? Tenim avui més poder? No. Han augmentat significativament les transferències? No. Les anunciades lleis d'estabilitat pressupostària suposen més autogovern? No. I agraeixo al senyor president que avui m'ha contestat la carta sobre aquesta matèria,estic perfectament d'acord en què hem de reaccionar rotundament sobre aquesta qüestió, no és només que tinguem menys autonomies financeres, que tenim menys autonomia *tout court* que diuen els francesos, menys autonomia política. De més poder, ni parlar-ne, i de més diners, sobre el finançament ja vàrem tenir un debat i no cal reproduir-lo, en fi, i més temps n'hi haurà de parlar-ne, però deixi'm que recordin dues dades. La primera, les seves previsions no es compliran a menys que pugin els impostos i que augmenti el nostre endeutament, cosa ben difícil amb les lleis d'estabilitat pressupostària que se'ns anuncia.

I, segona, de les quinze comunitats autònomes del règim comú, ocupem el lloc onzè del rànquing amb pessetes per càpita, i de les 5 comunitats de l'article 151, que són les que tenen més competències, ciutadans del carrer potser això no ho saben però són de les cinc que tenen més competències, ocupem el quart lloc en aquest rànquing. I vostès diuen que se senten satisfets? Sorpresa. No n'haurien d'estar de satisfets. Tan satisfets estan que van votar aquí al Parlament una resolució presentada pels seus socis del Partit Popular de Catalunya que deia literalment: «El nou model de finançament autonòmic preveu per Catalunya un nivell suficient d'ingressos i de dotació financera adequada a les competències assumides, la qual cosa permet millorar l'autogovern en plena capacitat

política», fixin-se bé, nivell suficient, dotació adequada. Si tenim prou ingressos, per què la dotació per plaça pública d'escola bressol és tan baixa? Si tenim prou ingressos per què les polítiques actives d'integració dels immigrants van a càrrec dels ajuntaments de fet? Si teniu prou ingressos, per què no rescatem peatges? Si tenim prou ingressos, per què la comunitat de Madrid ens supera tant i tant en quilòmetres de xarxa de metro? Vostès sí que potser han arribat al sostre, però no tenen cap dret e posar límits a les ambicions del país. Vostès no poden fer ni una passa més, i en canvi Catalunya necessita un gran pas endavant.

Senyor president, la raó bàsica del fracàs del seu projecte, en aquests dos darrers anys i especialment en el darrer, rau en la seva feblesa política a partir del març de l'any 2000. Vostès depenen aquí del Partit Popular, mentre el Partit Popular no depenen ja de vostès. El resultat de les eleccions del Parlament de 1999 ja els deixava en situació precària i el resultat de les eleccions generals el 2000 van desequilibrar definitivament aquesta situació, i vostè es va entestar en no canviar de política ni d'aliats, tot i que no li van faltar propostes en aquest sentit. La feixuga hipoteca del suport parlamentari del Partit Popular de Catalunya en aquesta cambra ha estat lliurement assumida per vostès. Mai no van voler contemplar qualsevol altre opció. Això fa que avui no puguin defugir la seva responsabilitat; la hipoteca del Partit Popular és un pèssim negoci per a Catalunya. La seva situació és tan precària que ha arribat fins al punt que CiU avalés el Pla Hidrològic Nacional, després d'haver votat en contra en aquesta cambra, la pitjor agressió al nostre territori i al nostre medi ambient dels darrers vint anys, la pitjor. Confio encara que la Unió Europea bloquejarà el dany que es vol causar a les terres de l'Ebre.

Deixi'm encara, senyor president, abans d'acabar, fer una ollada a un darrer capítol, que és el capítol dels seus incompliments. Incompliments amb els seus compromisos, compromisos adquirits davant la cambra al llarg del debat de l'any passat. Compromisos aprovats aquí amb els vots del seu Grup Parlamentari. Què se n'ha fet del compromís d'instituir el Consell de Seguretat de Catalunya? Què se n'ha fet del compromís d'adoptar en el termini de sis mesos un pla de millora del funcionament de l'Administració de Justícia? Què se n'ha fet de la titularitat dels aeroports catalans i dels aeroports d'interès general a Catalunya, del seu traspàs i del model de gestió compartida amb ajuntaments i entitats socioeconòmiques? Tot això són acords presos aquí. Què se n'ha fet del Pla per a reduir la mortalitat per accident de trànsit que s'havia de redactar en el termini d'un any? Què se n'ha fet del procés de desplegament territorial d'un servei d'urgències domiciliàries derivat del Pla de salut mental de Catalunya?

Què se n'ha fet del pacte local per a la nova ciutadania, per cert? Els hi recordo literalment el compromís: «Impulsar un pacte local per a la nova ciutadania amb la participació de totes les administracions i els agents socials per a garantir els recursos i les competències necessàries a totes les administracions catalanes a fi que puguin aplicar polítiques efectives de rebuda i d'integració d'immigrants en matèria d'habitatge, ensenyament i assistència social econòmica, laboral, (?) i cultural.» Ja saben que aquí no ens hi parem per poc, eh?, quan fem un acord, hi va tot, però és que no hi ha res de tot això. Què se n'ha fet de tot això? Que, per cert, no era el seu pla interdepartamental,

era molt més rigorós, molt més ambiciós, molt més participatiu i més concertat, recordin que el dia 6 de novembre o el 4 de novembre, crec que va ser, els vam emplaçar sobre aquest tema des de Manlleu, prop dels anomenats «pisos de'n Garcia». No sé si els ha visitat el senyor president, crec que sí, al llarg de vint anys segur. Però no cal anar a Estònia per anar a veure misèries, no?

Què se n'ha fet del compromís de finalitzar de manera urgent la reforma de l'atenció primària, especialment a la ciutat de Barcelona? Què se n'ha fet del compromís d'impulsar una política de medicaments genèrics? Per què no els promouen? Estem un altre cop davant de la seva política de feblesa, davant dels poders, això que hem vist repetir darrerament, el que està de moda són els gestos d'autoritat, autoritat amb l'alcalde de Llagostera, autoritat amb els menors, endurim la Llei del menor. Vostès han sentit el flaïre que en el món hi ha inseguretat i pensen que s'ha de reaccionar encarcarat i endurint totes les mesures que ja estaven més o menys en marxa. Doncs ara aquí, en fi, a aquest alcalde li diem que no, li enviem tants..., centenars Mossos d'Esquadra perquè no pugui dir que sí. I ara la Llei del menor la pujarem, però jo no tinc notícia que tot això hagi servit, de moment, és clar, per millorar el servei elèctric o per millorar la tranquil·litat al carrer, per millorar la situació d'aquests centenars de nanos que corren pels carrers de Barcelona i que ho fan perquè els centres d'acollida de la Generalitat, com el senyor Guàrdia sap ben bé, no donen a l'abast, no donen a l'abast per acollir als menors. I ara, ara està de moda, doncs, la mesura, l'enduriment de les mesures. Em sembla que és en aquest cas una actitud que té més de tàctica que no pas de fons, i ho espero a més, perquè no serviria de res un enduriment que fos purament formal.

Què se n'ha fet del compromís de finalitzar de manera urgent la reforma a l'atenció primària, especialment a la ciutat de Barcelona? Què se n'ha fet del compromís d'impulsar plans de formació conjunt entre els professors dels dos cicles d'educació infantil? On és el Pla 2001-2004 per a la reindustrialització cultural i el foment de la creació cultural? Està potser esperant un nou conseller, senyor Vilajoana? Què se n'ha fet del compromís de resoldre el greu problema del dèficit acumulat que tenen la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i les seves empreses filials? On és el contracte programa? Per cert, què pensen fer amb el director general, que va ser nomenat pel Govern amb l'acord del Consell d'Administració, havíem votat en aquí per majoria qualificada? Seguirà? No seguirà? Què se n'ha fet del compromís de reforçar i prestigiar el model de formació professional a Catalunya? Potser aquesta és la més important de totes les preguntes que se li hauran de fer avui i en propers debats.

President, què se n'ha fet de tot això? Ha complert els seus compromisos? Té la impressió d'haver complert? Per què serveix el Parlament si les seves resolucions, perquè són resolucions del Parlament, no són temes del seu programa, això és un capítol ja tocarem. No, no, són resolucions del Parlament. Per què serveix el Parlament si les seves resolucions mereixen aquest respecte? No em diguin que és un problema de recursos, ja els hi he recordat que vostès han afirmat emfàticament que ja en tenen.

Aquesta és la qüestió avui i aquí: quina credibilitat pot tenir el seu Govern en res del que

proposi, no ha quedat ja prou clar l'esgotament del seu projecte? Per què no compleixen el que diuen i el que voten? Han fet del seu vot aquí, sobre l'Ebre, un paradigma a imitar? Votem això i després fem lo contrari. No ha quedat ja prou clar que no només no milloren la seva gestió, sinó que són capaços, fins i tot, d'empitjorar-la, del primer any al segon. Que aquest segon govern, tal com es veia a venir, des del mes de gener, seria pitjor que el primer. No ha quedat ja prou clar que les seves aliances no ho són de bones per a Catalunya, que no en traiem res? No ha quedat prou clar que el seu pacte amb el PP no sols els limita avui, sinó que els limitarà també demà perquè s'estén en els anys a venir? Una de les coses que em tenen més preocupat és aquesta mena de venta en el mercat de futurs dels vots de l'any 2004, això no ho havia vist mai. Els diputats de Convergència a Madrid van dir: «Ja sabem que ens maltracteu ara, però ja veureu, ja veureu, l'any 2004 quan hi hagi noves eleccions no us votarem» i, per tant, estan venent vots en el mercat de futur, això no s'havia vist mai, no?, a canvi de res.

No ha quedat prou clar que sense una política d'amplis acords a Catalunya, els nostres avenços quan es produeixen són mínims, que (l'úni ?)...